

Concha Liaño, μία μαχήτρια των Mujeres Libres

Σύντομη βιογραφία της Concha Liaño, μίας από τις πρωτεργάτριες του ισπανικού γυναικείου αναρχικού κινήματος Mujeres Libres.

"Είναι πολύ επώδυνο να το αναγνωρίσουμε και να το δηλώσουμε ανοιχτά, αλλά οι «ελευθεριακοί» αναρχικοί σύντροφοι μας που αγωνίστηκαν για τη χειραφέτηση του προλεταριάτου, ξέχασαν στις

*αναλύσεις τους ότι οι γυναίκες στην Ισπανία, όπως και οι εργάτριες, υπέφεραν το ίδιο και ακόμη περισσότερο με αυτούς το ζυγό του καπιταλισμού: για την ίδια εργασία, πληρώνονταν λιγότερο... Οι σύντροφοί μας δεν ήθελαν να μας αναγνωρίσουν ως το γυναικείο κομμάτι του ελευθεριακού κινήματος. Αυτή η στάση μας προκάλεσε έκπληξη και πόνο... Αντίστοιχα πρέπει να αναγνωριστεί ότι μετά από πολλές εκκλήσεις και αρκετούς εξευτελισμούς που υπέστη η Soledad Estorach, οι σύντροφοί μας βοήθησαν πολύ οικονομικά. Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι αυτό γινόταν με μια πατριαρχική στάση ως κάποιου που χρηματοδοτούσε τα καπρίτσια μιας έφηβης κοπέλας. Κατόπιν αιτήσεώς μας, μας έδωσαν κτίρια όπου λειτουργούσαν οι περιφερειακές και τοπικές επιτροπές μας ». **Concha Liaño***

Η Concepcion Gil Liaño, γνωστή ως Concha Liaño, ήταν Ισπανή αναρχική που γεννήθηκε στη Γαλλία στο Eripay-sur-Seine στις 24 Νοεμβρίου του 1916 σε μια πλούσια οικογένεια, αλλά πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της παιδικής της ηλικίας στη Βαρκελώνη. Συμμετείχε στην Ελευθεριακή Νεολαία (JJLL) σε ηλικία δεκαπέντε ετών. Η μητέρα της την χτύπαγε για να σταματήσει να βγαίνει στην γειτονιά, αλλά κατά τη διάρκεια μιας από αυτές τις αναμετρήσεις παραδέχτηκε ότι ήταν αναρχική. Ο πατέρας της είπε τότε στη μητέρα της να σταματήσει τον ξυλοδαρμό, καθώς η Concha "είναι πολύ πιο έξυπνη από εμάς" (όπως είπε χαρακτηριστικά). Τέσσερα χρόνια αργότερα το 1935 συμμετείχε στην ίδρυση της Γυναικείας Πολιτιστικής Ομάδας (Agrupación Cultural Femenina). Συμμετείχε μαζί με άλλες, συμπεριλαμβανομένης και της φίλης της Soledad Estorach, στη διάδοση του περιοδικού Mujeres Libres της Μαδρίτης το οποίο κινούνταν σε μια αντίστοιχα αναρχική και φεμινιστική προσέγγιση. Αυτό οδήγησε στη συγχώνευση των δύο πρωτοβουλιών τον Απρίλιο του 1936 και στην εμφάνιση του κινήματος Mujeres Libres. Οι Mujeres Libres, που τοποθετήθηκαν ως η γυναικεία οργάνωση της CNT και του ευρύτερου ελευθεριακού κινήματος, αντιμετωπίστηκαν εχθρικά τόσο από την Ελευθεριακή Νεολαία όσο και από την CNT. Όπως η Concha σημείωσε αργότερα "Τώρα, μετά από πολλά χρόνια είμαστε αποδεκτές. Η ματσίλα, τότε όπως και τώρα, είναι σεξιστική. Αυτή ήταν η νοοτροπία που επικρατούσε."

Μετά το ξέσπασμα της ισπανικής επανάστασης και του εμφυλίου πολέμου, η Concha υπηρέτησε στην Επαναστατική Επιτροπή της συνοικίας Sant Martí της Βαρκελώνης και στην ελευθεριακή νεολαία του νοσοκομείου του San Pedro. Το 1937 έγινε εκδότρια της εφημερίδας Mujeres Libres.

Με την ήττα των Δημοκρατικών το 1939 κατέφυγε στη Γαλλία. Κατάφερε να ξεφύγει από ένα από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που δημιουργήθηκαν για τους Ισπανούς πρόσφυγες και πήγε πρώτα στο Παρίσι και στη συνέχεια στο Μπορντό. Υποστήριξε την αντίσταση. Ωστόσο, η ήττα της επανάστασης στην Ισπανία και η μονιμότητα του καθεστώτος του Φράνκο στο τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου την κατέβαλαν αρκετά και προσπάθησε να αυτοκτονήσει. Ακολουθώντας την συμβουλή φίλων έφυγε με την πεντάχρονη κόρη της στη Βενεζουέλα. Εργάστηκε ως υπάλληλος μιας αεροπορικής εταιρείας στο Maracaibo και αργότερα μετακόμισε στο Καρακάς όπου έζησε σε ένα μικρό διαμέρισμα. Το 1996 συμμετείχε σε ένα ντοκιμαντέρ για την Ισπανική Επανάσταση. Ο σκηνοθέτης Vicente Aranda εμπνεύστηκε από τις δραστηριότητες της Concha και των συντροφισσών της, τις Mujeres Libres, και έκανε την ταινία Libertarias. Στην πραγματικότητα, μία από τις κύριες πρωταγωνίστριες ονομάζεται Concha Liaño, αν και η ίδια η Concha ήταν ιδιαίτερα επικριτική προς την ταινία.

Πέθανε στο Καρακάς στις 19 Απριλίου 2014. Ήταν μία από τις τελευταίες, αν όχι η τελευταία, μαχήτριες των Mujeres Libres.

Nick Heath

Πηγή: [libcom](#)

Μετάφραση: Vectrum